

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VÉGEYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:				Felelős szerkesztő:	Laptulajdonos:	A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czímzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.
Egy negyedévre	1 frt.	Egészévre	4 fr.	ZÁDORY KÁROLY.	FIGULI ANTAL.	
Félévre	2 „	Egyes szám ára	10 kr.			

Az ünnepontó.

Hagyományos ünnepséggel, osztatlan, igaz lelkesedéssel installálta Hunyadvár-megye közönsége gr. Bethlen Miklós főispánt, mult hó utolsó napján.

És ennek a magasztos ünnepségnek fenséges harmoniáját, egy elvadult oláh-agitator durva merénylete, bérencz szemérmelenséggel megzavarni igyekezett. Hosszu Ferencz dévai ügyvéd a beiktató közgyűsen megtámadta a főispánt, hogy ebben a „román vármegyében” miért nem román nyelven mondta el a székfoglaló beszédet. Tette ezt akkor, midőn a főispán nemesak esküt tett alkotmányos törvényeink megtartására, hanem ünnepélyesen megígérte, hogy nemzetiségi és felekezeti különbség nélkül fogja hatalmát gyakorolni s kötelességét teljesíteni és főtörékvése leend a nemzetiségek közötti jó viszonyt fejleszteni, biztosítani. És a mire ez a nemes főur, magyar őszinteséggel, négy vármegye kép-

viselete előtt esküvel erősített ígéretet tesz, azt egy hazafiatlan rajongó a „Román nemzet” nevében dezavualni akarja.

Ez nem merészség, ez vakmerőség. Ki bizta meg, hogy a „Román nemzet” nevében beszéljen? Kérdjük Lázár Árpád országgyűlési képviselővel? Senki.

Az illetudásnak még a politikában is érvényesülni kell. A harczos ellenségek is respektálnak bizonyos körülményeket s fegyverszünetet tartanak. Dr. Hosszu Ferencz ehhez nem ért.

Nem ismerjük el a nemzetiségi politika jogosultságát Magyarországon. Mi sérelmük lehet a nemzetiségeknek itt?

Nyelvüket, vallásukat, szokásaikat tiszteletben tartja a magyar király, magyar nemzet és magyar kormány. A földi javaknak részeseként védi minden érdeküket az államhatalom.

Mi a bajuk? De különösen mi a baja Hosszu Ferencznek s mi volt a czélja piaczi hősködésének? Az apostoli király

ellen akart tüntetni? Mert a legfelsőbb akarat állította a munka és kötelesség tudás kipróbált emberét törvényhatósági kormányzatunk élére. Avagy a magyar nemzetet akarja sértegetni, mertennek végtelen türelme nem ismer határt? Talán boeskorban s tüzsube rejtett éles késsel a román alkotmányra kellett volna esküt tenni a nagy fejedelem derék utódának itt a magyar szabadsághősök vérével szentelt és dicső félistenek vaskarjával megvédett hazánkban.

Ezt a hazát vérrel szerezték őseink s egy ezredév vérzivatarra között fentartották nekünk. Mi testvérként megosztjuk a nemzetiségekkel ezt a földet, mely ápol s ha elbukánk, hantjával eltakar. És viszonzásul idegen aspirációk zsoldosai tüntetnek ellenünk s tehetetlenségük érzetében sárral dobálnak.

A hazafiatlan oláhok nem akarják elismerni az egységes magyar államot, tiltakoznak az erdélyi unió ellen; nem képviseltetik magukat az országgyűlésen. Ez a passzivitás.

PETROSÉNY és VIDÉKE TÁRCZÁJA.

Győzött.

Egyike volt ez is azoknak a tucat-házasságoknak, melyekről azt szokták mondani, hogy szerencsétlen.

A férj, ha nem is rajongott érte, hiu büszkeséggel tartotta magáénak a megye első szépségét. A nő csak sajnálni tudta őt.

De mit sem tesz ez — gondolták a lány szülei — majd megszokják egymást, ha meg nem is szeretik.

Hiszen kárpótlásul jó nevet, előkelő összeköttetést szerez és visszaszerzi a régi gazdagság fényét, melyre visszaemlékezni — olyan fájó — az elszegényedett Várdy családnak.

Szóval az összeköttetés nyújtotta nyereség óriási: kincs csoda-száma és a lánynak férj gyanánt — egy gyenge, vézna férfiú...

Az első együttlét az esküvő után a nő lelkét hideg, fagyasztó félelemmel tölti el. A férfi lelke sokkal közönségesebb volt, semhogy szeretni valót találhatat volna benne és most ismét csalódás...

Kálmán beszéde ernyed; sápadt arca még most sem gyullad lángra. Ölelése erőfőn;

azok a vézna karok bátortalan fonódnak a kék selyemmel átszőtt pongyola körül. Érzéketlen tétovázással vonja magához a remegő testet, melynek minden izét a vér izgalma járta át; aztán homlokon esőkolja és bátortalan, ingó léptekkel — távozik. Magára hagyja a menyasszonyt.

Egy nő, ki esalódott az első férfiölelésben, a ki az első csókban nem találta fel azt az égő szenvedélyt... Felkorbácsolt vére lángolva rohan szét ereiben; nem így képzelte, félé reszketésében nem ezt várta.

A sivár, üres lélek érintetlen hagyta lelkét: de a szenvedély heve nem ismerte fel a férfiban az igazi varázst — a férfiet.

Vajjon melyik pótolhatatlan?...

Sirt, álmatlan hanykódott párnái közt a leghosszabb és legrémesebb éjszakán kereszttül — magára hagyva teljesen — nászéjjelén.

Érezte, hogy az élet örökre eltemetve számára...

Másnap szomorú merengéssel ült ablakánál.

— Miért olyan szomorú, édesem? kérdi a belépő férj, — mi bántja? Ha hiányzik valami, csak szólnia kell, e házban minden élőlény az ön rabszolgája; szóljon, rendelkezék, csak ne lássam szomorkodni...

— Mi bánt?... Szép szemeiből az éjszakai vihartól elhalványult arcára nehéz könyök hullottak. A vézna alakra nézett, fakó arcán fedte tekintetét, mosolygott. Ez a mosolygás a gunyos megvetés. Lenézte benne a férfiút, ő nem értette ezt a mosolyt. Nem volt ereje arra gondolni, ami önbecsétől fosztotta meg. Várta a feleletet; a nő hallgatott. És e hallgatásban mennyi szemrehányás, mennyi kínzó panasz, megvetés. S míg a ház ura zavartan várja neje választ, a nő elmereng; leánykori bálványzóí közé varázsolja magát s ott áll előtte elzavart ideálja: Andor. A két férfiúnak összehasonlítása egy pillanat műve. A legelső lépés ez, a legveszedelmesebb, mert nincs előle szabadulás, Vagy folytatása van az összehasonlításnak, vagy az ideál képével lelkében hű marad esküjéhez s megsemmisül, a boldogság után vágakozva.

Az asszonyka néhány hét alatt teljesen megváltozott. Mintha szabadító eszmét keresne még a belopódzott sugáron uszkáló porszemekben is. Fejét fáradtan hajtja a kerevet párnalegiójába s visszagondol a legridegebb fényben töltött hetekre. Lemondott már a való élet megismeréséről is, az igazi boldogságról...

A ház ura nem tudja, mit kell tenni neje felvidítására. Mindent elkövet, csakhogy czélt érjen; megnyitja termeit a vidék előkelőségé-

Lapunk mai száma 6 oldalra terjed.

És ez csak külső forma; mert tényleg akezióban vannak. Preparálják a külföldi közvéleményt s a községi és törvényhatósági gyűléstermekben nyíltan küzdenek a magyar állameszme ellen. Vannak, kik jó magyar honpolgároknak vallják magukat s tényleg azok is. Ezek nem titkolják nemzetiségüket, de hazafiságukat sem.

Tekintsen szét a fogadatlan prókátor ur a Zsilvölgyben s az itteni románságnál nem fogja tapasztalni azt a hazafiatlanságot, melynek rajta kívül Hunyadvármegyében sem sok híve van.

Megbotránkozással utasították vissza román nemzetiségű de hazafias testvéreink Hosszu Ferencz indokolatlan kapálódzását; elismerik az új főispán enuncziációjának közjogi alapon nyugvó ama igazságát, hogy Magyarországon csak magyar vármegye van.

A bizalom kérdésének ez alkalommal felvetését annyira tisztességtelennek tartjuk, hogy azzal bővebben foglalkozni sem érdemes.

A főispáni beiktatás.

November 29-én a délutáni vonattal érkezett Dévára a vármegye székhelyére, — most már otthonába — gr. Bethlen Miklós főispán Arad, Torontál és Krassó-Szörény vármegyék küldötteinek kíséretében. A vasutnál előkelő közönség élén Déva város polgármestere üdvözölte s a főispán megköszönte a díszes fogadtatást. A fogatok hosszú sora által követve szépen fellobogózott utcákon át vonult a főispán a vármegye házához, hol a vármegye alispánja üdvözölte Hunyadmegye közönsége s s tisztikara nevében.

nek. Hátha a társaság... S egy szép őszi reggel megérkeznek a vendégek. Az első közöttük; Andor. A férj el van foglalva. Az ifjú egyedül találja a nőt. A találkozás olyan mindennapi. A nő feledve mindent, a hatalmas szép ember nyakába borul, hogy kisírhassa magát. Zokog, hogy az elfojtott, megölt női lélek, fájdalomtól szabaduljon és olyan nagyon boldog e jótalanul hullatott könnyek között. Feltámad elaltatott szenvedélye, szerelme kitör korlátai közül s a férfi izmos karjai között látja igazán férje erőtlenségét.

Érzi, hogy a bűnös szenvedély nyomasztó súlyával lelkére neheztül; már rémeket fest eléje és mégis...

De mi gátolja az ő boldogságát? Miért ne lehetne boldog — vele? Az első lépés után már okoskodik is és a kuszált gondolat-halmazt nincs mi rendezze, tisztázza, a szív dobogása csak azért hevesebb, hogy meggyőzze őt az élet örömeiről, a mikhez — joga van. Vagy ne volna semmi joga a vének!...

És a nő határozott.

A verendára siet; férje már fogadja az érkezőket. Még eddig nem tapasztalt nyájassággal fogódkiz férje karjába, édesen beszél vele és kissé erőltetett jókedvvel üdvözlí az érkezőket. S irigy szemmel nézik azt az igénytelen

A közgyűlés.

Nov. 30-án d. e. fél 11 órakor nyitotta meg Hol-lakj Ártúr alispán a beiktató közgyűlést, szívélyesen üdvözölve a szép számmal megjelent bizottsági tagokat, a vendégeket, különösen Krassó-Szörény, Torontál és Arad vármegyék képviselőit, kik vármegyénk örömnappén részt-venni s annak fényét emelni szíveskedtek. A főispán kíséretében volt vendégeink:

Torontál vármegyéből: dr. Dellimánics Lajos alispán, Tallián Béla, volt főispán, orsz. képviselő, Tallián Emil főszolgabíró, Selmlpe Vilmos nagybirtokos, Kouper Lajos plebános, Urbán Péter nagybirtokos, Karácsonyi Andor nagybirtokos, Bottka Béla h.-főjegyző, Jankó Ágoston főbíró, Ronay János nagybirtokos.

Krassó-Szörény megyéből: Pogány Károly főispán, dr. Avramescu Pachomus főjz, Fogarasi Vazul főszolgabíró, Fisdka Károly főszolgabíró, dr. Juhos Gyula aljegyző.

Arad megyéből: Urbáa István nbirtokos.

A karzatokat Déva díszes hölgyei foglalták el.

A főispáni kinevezésre vonatkozó miniszteri leirat felolvasása után gr. Kunn Géza v. b. t. tanácsos elnökelete alatt 20 tagú küldöttség hívta meg a főispánt, kit megjelensékok lelkesült éljenzéssel üdvözölt a közönség.

A főispán letévén a hivatali esküt s elfoglalván az elnöki széket; a következő, nagy hatást keltett szép beszédet mondotta:

„Tekintetes Törvényhatósági Bizottság!

Mint a vármegye legkegyelmesebben kinevezett főispánjának, tisztemhez tartozott eskümet a tekintetes Törvényhatósági bizottság színe előtt letenni és ezzel törvényszerű elnöke lettem a tekintetes megye közönsége közgyűléseinek, képviselőjévé váltam e vármegyében a végrehajtó hatalomnak és mint ilyen jogom és kötelességem gyakorolni mindazon teendőket, melyek a törvény rendelkezései szerint a főispánra bízattak.

Áthatva feladatam komolyságától, törhetlen akaratom, feladatom teljes megoldására kötelességtudásommal, munkássággal legjobbj erőmmel törekedni; — a helyes megoldásra nézve azonban eredményeket elérhetőknek csak akkor vélek, ha a megye közön-

sége nagyrabecsült támogatását fogom bírhatni és egyesült erővel töreksznék az elérni óhajtott cél felé, szemelőtt tartva a költő mondását: „hass, alkoss, gyárapíts s a haza fényre derül“.

A munka embere voltam eddig, az maradok a jövőre is; az egyes — különösen fontosabb és életbevágó — kérdések helyes megoldásának követelménye a megfelelő előtanulmány, az eszmecsere és az érvek tárgyalagos mérlegelése; ha tehát, mint említém, a fontosabb és életbe vágó kérdéseknél nem fogok oly gyorsan nyilatkozni, vagy intézkedni, mint azt talán az érdekeltek óhajtanák, ne méltóztassanak azt közönynek vagy érdeklődés hiánynak, hanem annak betudni, hogy intézkedéseimben mindenkoron a helyes utat, az igazságot, méltányosságot fogom keresni.

Örömmel fogom venni, ha közügyben bárki is bizalommal fordul hozzám s a hol tanácsosul vagy segélylyel bárkinek is — val-lás, nemzetiség és rangkülönbség nélkül — szívesen állok rendelkezésére, zárt ajtókra nálam senki sem talál; szívességet, vagy szolgáltatást megtagadni, kellemetlenséget okozni ok nélkül nem fogok, de ha magatartásom netalan keserítését okozza, vagy néha egyéni ambíciókat sértene, méltóztassanak meggyőződve lenni és urálja Önöket az a tudat, hogy ténykedéseimben mindig részrehajlatlanul a közügyek érdeke fog vezérelni, már pedig ez gyakran az egyéni érdekek, a személyes ambíciók feláldozását kívánja.

Mint kiválóan közigazgatási méltóság, főispáni székhelyben főtörékvésem leendő, hogy belső adminisztrációnk a lehető legjobb, leggyorsabb és részrehajlatlan tiszta legyen, mert meggyőződésem, hogy jó, gyors és tiszta közigazgatás az, mely a lakosság megnyugtatására szolgál, a hatóság iránt bizalmat gerjeszt és ennek folytán úgy az anyagi, mint a kulturális fejlődést eredményezi; és ennek előmozdításában ott, hol szükség; vezérszeropben, hol nem: közharczóságnak óhajtok részt venni.

Belső adminisztrációnk fejlesztésében való törekvésemben a sikert nagyrészt tisztikarunktól, annak támogató, odaadó, önzetlen működésétől várom, de várom azoktól, kiknek mint az utolsó, de éppen ezért főleg fontos fokában e végrehajtásnak, nézetem szerint a legnagyobb teher nehezedik vállaikra, értem a községi jegyzőket. Ennek ellenben biztosítom a tisztikart és a községi jegyzőket, hogy odaadó, önzetlen működésükben munka-

embert, kit egy ilyen nőnek a szerelme vesz körül.

— Nő csakhogy egyszer már jókedvében látom ezt a szeszélyes asszonykát — gondolja a férj — hát csak ez hiányzott? Majd boldoggá teszem, ha társaság kell neki!

Emma hálásnak látszik, mintha megvolna elégedve mindennel. Pedig ha mélyebben néz szemébe, láthatja a küzdést, a mi tombol lelkében. És a látszólagos nyugalom csak addig tart, míg az ifjút nem látja maga mellett.

Szemei előtt a csillár ezer fénye tánczol, agya zug; szédülésében érzi, hogy teljes odaadással kell annak az embernek karjai közé roskadni. Az est a nőnek kínzó; lelkét jobban mardossa az ő jelenléte, mintha magára hagyva kellene megsemmisülni vigasztaló, részvevő szív nélkül.

Mikor aztán a társaság eloszlik, a nő elhaló hangon sugja Andornak:

Ne feledjen... a viszontlátásra.

És a férjéhez ismét olyan kedves, mintha lelkének valami eddig ismeretlen vonása megbabonázta volna. S a férj — hiszi. Ő tette boldoggá nejét, nagy siker!

Igen, mert csendes lélek, a mely nem keresi, nem meri kutatni a szív mélyen elrejtett érzelmeit. Nem törekszik megmagyarázni azt a

varátlan átalakulást, a legelső est és a társaság egybehívása közt levő összefüggést.

Pedig mély és hatalmas a lánczolat... De minek is törődnie vele? Ő boldog, arczáról látja — ez pepig az ő boldogsága is...

A háziur Andort nagyon megszerette. Így akarta ő is. Ez a rokonszeny megnyitotta az utat előttük. Andor mindennapos lett a háznál. A eselődés már sugdosódott:

— Ej, a fiatal ur...

— No nem is csoda, szegény asszony... sajálni lehet...

Csak a ház ura élt abban a naiv tudatban, hogy nejét ő tette boldoggá.

Emma ablakánál várt. Tudta, hogy eljön. El kell jönnie. Várta a percet, melyben ismét láthatja Andort és irtózott annak közeledésétől. S az ifjú ezalatt befordult a virágos kerti utra, leugrott lováról s míg a lovászgerek elvezette a paripát, az asszonyka régi, hű szobaleánya bízató mosolylyal nyitott ajtót az ifjunak.

Emma egyedül volt. Sápadt remegéssel állott Andor előtt, szemtől-szembe azzal, kit a megörülésig szeret, a kiért férjének hetek óta játszsza a meglelégedést és szerelmet.

Emma szólni sem tudott. Érezte a boldogságban való megsemmisülés közelségét.

társaknak fogom őket tekinteni és bennem támaszukat, védőjüket fogják találni bárkivel szemben. De másrészt kérem a tek. Törvényhatósági bizottságot is, hogy adandó alkalmakkor, midőn úgy a tisztikar, mint a községi jegyzők helyzetének javításáról — közvetlenül vagy közvetve — leendő szó, adminisztrációk érdekében nagyrabecsült támogatásukban részesíteni méltóztassanak már azért is, mert jó munkát és feltétlen megbízhatóságot — az erkölcsi nevelésen kívül a megélhetésnek megadása biztosítja.

Ellenőrzési és fegyelmi jogaimat és kötelességeimet pontosan, kimélettel, de igazságosan, ott hol a szükség kívánja teljes szigorral és kiméletlenül fogom gyakorolni, hogy azok, kik a közügyek szolgálataiba szegődve, tehát eutbertársaink érdekeinek előmozdítására szolgáló, ámbár terhes, de diszes munkára vállalkoztak, vallati tisztjüknél híven megfeleljenek, vagy adják át helyeiket a tisztsegre nagyobb hivatottsággal bíróknak, mert a közigazgatási szolgálatnak hivatás-szerűnek, kitartónak, önzellennek kell lenni.

Es ha majdan szerzett tapasztalataik alapján tek. Törvényhatósági bizottság bizalommal fognak irányomban viselkedni, ha minden mellékérdéktől ment és csak a közérdek előmozdítását óhajtó célzataimról lesznek meggyőződve, ha ezen bizalmuk és meggyőződésük együttes hazafias munkára — ennek ellenkezőjét teljesen kizárnak tartva — fogja Önöket készíteni, akkor munkánktól Isten áldása el nem maradhat, akkor e szép megyének jövéte biztosítva lesz és ebben bennünket Isten úgy segíyen.

Es most végre tekintetes Törvényhatósági bizottság, méltóztassanak megengedni, hogy rövid, de azért mélyen átértett szavakban emlékezzem meg ama Törvényhatóságról, melynek tisztikarához másfél évtizeden keresztül tartozhatni szerencsém voltam és mely im küldötteivel ezen rám nézve felette ünnepélyes alkóloommal megtisztelt.

Vigyétek meg küldötteknek, kedves Barátain és Atyáim! hálás köszönetem az irántam mindig tanúsított bizalomért, melyet annál inkább kell nagyraírtanom, mert a legfelsőbb királyi kegy megnyilvánulása folytán kapcsoló láncszemet képezett arra nézve, hogy a szerzett és nyújtott otthonból szűkebb hazám e nagy történelmi multu vármegyéjébe visszajöve egész tevékenységem ennek fejlődése előmozdításának szentelhessem.

Andor szenvedélyes öléssel vonta magához a nót s ő erőltlen engedte fejét az ifjú vállaira :

— Egyedül vagyok, hagyjon el — sugta lágyan — hagyjon el, miért jött... ne vigyen a halálba...

S mikor a lázas ajkat Andor szenvedélyes csókjával érintette, reszkette szakította ki magát az izmos karok közül. Sirt mint egy gyermek, térde roskadt, fejét a pamlag szélére hajlítva : az örök kárhözraja itélő nem dobta magát oda — szenvedélyének áldozatául.

Mielőtt teljes dühével lesujtaná, megsemmisítene a vér szenvedélye : diadalt ül felette a hitvesi becsület.

Inkább végig szenved a martírság összes kínait — a halál megváltásáig...

Es a férj megelégedett önmagával ; tehetetlen együgyűségében azt hiszi : usje is boldog. Mert nem képes észrevenni nevének lelkiharcaát, melyet a becsületért harcöl — a vér hatalmával szemben...

A harez nem tartott örökké. Vajjon melyiké lesz a diadal?...

Bucsy István.

Szünni nem akaró éljenzés után Hosszu Ferencz megyebizottsági tag, dévai ügyvéd emelkedett fel s román nyelven mondott kvalifikálatlan esztelenségekkel éppen a legmagasabb pillanatban igyekezett a szép ünnepség lélekemelő összhangját megrontani. Az ügygyel mai vezérezikünkben foglalkozván, itt a botrányos fellépés ismertetésére szorítkozunk : A nevezett hazafi elvárta volna, hogy ebben a román vármegyében román nyelven mondja el a főispán székfoglalóját. (Eláll! Le vele! Hangzék a megbotránkozás kitérőse minden oldalról.) Ő a román nemzet nevében a kormány és annak kültagja a főispán iránt nem viseltetik bizalommal.

Kitől nyert megbízatást? kérdé stentori hangon Lázár Árpád. (Nem hallgatjuk meg! Ki vele!) A főispán esendet kért s Hosszu folytathatta beszédét, de végre is a megbotránkozás magas fokra hágott s oly zajos tiltakozásban nyilvánult, hogy a bátor férfiú szégyenkezve leült.

A főispán határozott és erélyes visszautasítása megnyugtatja a kedélyeket. Midőn kijelenté, hogy a törvény értelmében Magyarországon csak magyar vármegyét ismer; frenetikus éljenzés és helyeslésben tört ki a közönség s midőn Hosszu Ignác bizalmatlansági nyilatkozatát a maga értetelenségére leszállította, még elementárisabb erővel tört ki a főispán iránti ragaszkodás tüntető nyilvánulása.

Hosszu Ignác felállott s magyarul akart szólni (ekkor már tudott magyarul), de a főispán melletti lelkesült tüntetés zajában el kellett hallgatnia. Pedig mosakodni a karta szegény.

Dr. Dellimánics Lajos, Torontál megye alispánja üdvözölte ezután azon vármegye nevében a főispánt, hol mint alsóbbangru hivatalnok a közpályára lépett s fokról-fokra a főispáni méltóságra emelkedett. Üdvözölte Hunyad vármegye közönségét, melynek kormánzata élére a legmagasabb kegy azt a férfit állította, kitől oly nehéz nekik megválni.

Pogány Béla vármegyei I. aljegyző üdvözölte ezután a főispánt, szépen átgondolt sikerült beszédében, biztosítván őt a tisztikar odaadó munkásságáról.

Tisztelgések.

A főispán fogadó-termébe vonulván az egyházak, hatóságok és testületek a következő sorrendben tiszteltek:

1. A rom. kath. lelkészeket vezette : Janesó Ernő, esperes (Piski).
2. A gör. kath. lelkészeket Nesztör Miklós, külhelynök (Hátszeg), főgondnok.
3. Az ev. ref. lelkészeket Pogány György, volt főispán.
4. A gör. kel. lelkészeket Demján Vazul, esperes (Brád).
5. Az izraelita hitközséget Diósi V. Sámuel.
6. A honvédség és esendőrséget Eötvös Béla, őrnagy.
7. Torontálmegyét dr. Dellimánics Lajos, alispán.
8. Krassó-Szörényt dr. Avramescu Pachonius főző.
9. Hunyadmegyét Hollaki Ártur, alispán.
10. Törvényszék, ügyészszeg, járásbírószágot dr. Solyom Fekete Ferencz.
11. Pénzügyigazgatóság Andersen László, kir. tanácsos igazgató.
12. Tanfelügyelőség Réthy Lajos kir. tanácsos, tanfelügyelő.
13. Kir. erdőfelügyelőség, Sághy Kálmán, kir. erdőfelügyelő.

14. Reáliskola tanári kara, Téglás Gábor, igazgató.

15. Tanító-képezde tanári kara, Boga Károly, igazgató.

16. Posta hivatal Jukher Pál és vasuti főnökség Jaczó József.

17. Szászváros tanácsa és képviselő-testülete Acker Frigyes polgármester.

18. Hátszeg város tanácsa és képviselő-testülete Muzsnay Béla, polgármester.

19. Vajda-Hunyad tanácsa és képviselő-testülete Danila György, polgármester.

20. Déva város tanácsa és képviselő-testülete Kontz Domokos.

21. Régészeti-társulat gr. Kuun Géza.

22. Gazdasági egyeslet br. Bornemisza Tivadar.

23. Bányászat Schallát József, b. tanácsos.

24. Jegyzői kör Dombora László körjegyző.

25. Kerületi főerdészlet br. Bornemisza Tivadar.

A küldötteknek mindgyikének szívélyesen válaszolt a főispán.

A diszebed.

D. u. 2 órakor a Vigadó nagytermében diszesen terített asztalok mellett foglalt helyet Hunyadvármegye előkelősége és az említett vármegyék küldötsége. A főispán gyászára való tekintettel zene nem volt. Az izletes étkek kifogástalanul tállaltattak fel s a menu várakozáson felül kielégített mindenkit.

A negyedik fogásnál a főispán éltette a legelső magyar embert, a királyt. A közönség felállva éljenzett. Hollaki alispán a főispánt éltette, mint olyant, ki már is meghódította a vármegye közönségének bizalmát és őszinte ragaszkodását. Szébbnél-szebb felköszöntökben éltették : Baresay Béla orsz. képviselő a kormányt, Réthy Lajos kir. tanfelügyelő Arad-Krassó-Szörény- és Torontál-vármegyék közönségét, Pogány Béla főispán br. Szentkereszt volt főispánunkat és ez pedig a tisztikart, Lázár Árpád orsz. képviselő Hollaki alispánt Dellimánics torontáli alispán főispánunkat, Avramescu k.-szörényi főző alispánunkat, Tallián Béla orsz. képviselő vármegyénk orsz. képviselőit, Baresay B. vármegyénk hölgyeit, Téglás Gábor a birtokosságokat, Acker F. szászváros polgármester főispánunkat, Baresay B. Tallián B. volt főispánt, Nesztör Miklós gör. kath. püspöki helynök szintén főispánunka s végre

Janza Vazul, a petrosényi járás szolgabírája felemlíti, hogy nagy közgazdasági értékű képviselő Hunyadvármegye fejlett ipara s ezé életi az ipart és iparvállalatokat, melyeknek produktumai nemzeti közikécsét képeznek. K. jelenti, hogy ő is román nemzetiségű, de azé lépett a közpályára, hogy mint jó hazafi esély tehetőségét a közzóra érvényesíthesse o sajnálja a mai beiktató közgyűlésen előforduló nemzetiségi inczeidnt, a melynek sem indok sem helye nem volt.

A pohárköszöntések általán nagy tetszésel és éljenzéssel fogadtattak.

Az ebéd 300-nál többen vettek részt d. u. 4 órakor oszoltak szét, lelkesülten élnezzve a rokonszenves megjelenésü s megszeretett főispánt, ki joggal elmondhatja : „Veni, vici.”

(Az ünnepséget a főisp. titkár rendezte ügyesen. Észrevételeink megtétele nem volna időszérű. S

A községi közgyűlésből.

November hó 28-án d. u. tartott községi képviselőtestületi közgyűlésen Petrosény község fontos érdekeit érintő ügyek képezték a tanácskozás, illetőleg intézkedés tárgyát. A tárgysorozatot mult számunkban közöltük. Az ülés folyásáról a következő tudósítást adjuk :

Jakabfi Rezső m.-bíró, mint elnök d. u. órakor a közgyűlést megnyitja s Dombora jegyző :

1-ör az 1897. évi zárszámadás megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése mellett bemutatja a községi számadást, mely szerint a bevétel volt 18245 frt 62 $\frac{1}{2}$ kr.; a kiadás 17111 frt 29 kr. A bizottság észrevételeivel és dr. Rosenberg Ignác indítványának elfogadásával a zárszámadás helyben hagyott s a vármegyei számvevőséghez felterjesztetik.

2-ör. Az 1899. évi köz költség előirányzat részletes és beható megvitatás után következőleg állapítottat meg:

Bevételek:

1. Mult évi pénztári maradvány 33 frt 56 kr.
2. Államkölcsön kötvény kamatai 650 frt után 27 frt 30 kr.
3. Italmérési kártalanítási kötvény kamatai 20050 frt után 902 frt 25 kr.
4. Vásvám jövedelem 550 frt.
5. Adóbehajtási költségekből 120 frt.
6. Vágóhid haszonbérletéből 750 frt 10 kr.
7. Vadászati jog bérletéből 24 frt 60 kr.
8. Egyéb előre nem látott jövedelemből 60 frt.
9. A törzsvagyonbeli bevétel tesz 2273 frt 96 krt.
10. A község összes állami adója az általános jövedelmi pótdó levonása után tesz 34531 frt 83 krt, ezután megyeház építési és közigazgatási törvényhatósági pótdó 28% 966 frt 89 kr.
11. A 9. tétel alatti levonva a pótdómentesek adóját, mely 527 frt 63 kr., marad községi pótdó kivetése alapjául 34004 frt 20 kr., ennek fedezetlen hiány 10024 frt 53 kr., ennek fedezésére esik 1 frt 30%: 10201 frt 26 kr.
12. Körorvosi fizetés 684 házszám után 95 frt 76 kr.
13. Kőrjegyzői nyugdíj alap 684 füst után 54 frt 72 kr.
14. Iparostanoncok tandijából 65 tanonc után 195 frt.
15. Iparos tanoncok oktatása céljából államsegély 300 frt.
16. A községi gymnasium fenntartására 2000 frt.
17. Közmunka váltáság 800 frt.

Kiadások.

1. Az ingó vagyont terhelő illeték egyenérték és a község lakosait egyformán érdeklő tőke-kamat adó 108 frt 51 kr.
2. Megyeház építési alapra 621 frt 57 kr.
3. Fizetések kimutatás szerint 6092 frt 57 kr.
4. Elöljárósági, segéd-kezelő és szolga-személyzet lakbéré s egyéb járandósága 1080 frt.
5. Irodaszerek és nyomtatványokra és
6. Adófőkönyvek bekötésére 400 frt.
7. Előre nem látható vegyes kiadásokra 800 frt.
8. Adóbehajtási költségekre 120 frt.
9. Lámpavilágítás és kezelés 900 frt
10. Börtönhelyiség 30 frt.
11. Községi közlöny, magyar közigazg., rendőri és pénzügyi közlöny, törvénykönyvek és rendeletek tára kimutatás szerint 40 frt.
12. Kőrjegyzői nyugdíj alapra 54 frt 72 kr.
13. Iparostanoncok oktatására 650 frt.
14. Községi köztisztviselési célokra 100 frt.
15. Községi óra kezelése és fenntartása 40 frt.
16. Magángymnasium fenntartására segély 2000 frt.
17. Községi, elöljárósági, jegyzői, kezelő és segélyszemélyzet iroda helyiség bérletére 300 frt.

19. Mérnöki teendőkért tiszteltetdíj 200 frt.

20. Katona beszálásolás 50 frt.

21. Megyei árvaház létesítése és fenntartására községi hozzájárulás 125 frt.

22. Irodák fűtése és világítása, valamint jegyzői lak fűtésére 200 frt.

A községi pótdó 27%-ban állapítottat meg.

3-ör. A községi gymnasiumra 2000 frtot szavazott meg a közgyűlés.

4-szer. Az iparos tanonciskola fentartására 650 frt. szavaztatott meg a község terhére a szükséglet többi része az államsegélyből fog fedeztetni.

5-ször. A vásárvám szedési és a vágóhid használati jog bérbeadásával az előjáróság megbízottat. Tekintettel azonban arra, hogy a vásártartási jog Petrosény és Livazény község részére adományoztatott, addig is, míg e tekintetben a változott viszonyoknak megfelelő intézkedés történik a vásár helypénzdíjak a két község egyenes állam adója arányában fog megosztatni.

6-szor. Barcsay Árpád törlesztésbe hozott államadóját után kirott községi pótdó törlése elrendeltetett.

7-szer. Roth Márkus illetősége nem ismeretett el.

8-szer. Weisz Rezső és társainak indokolt kérelme folytán határozatilag kimondatott a házaló kereskedés megszüntetése, miért is megbízottat az előjáróság, hogy az ide vonathozó szabályrendelet tervezetet mielőbb elkészítse s a közgyűlésnek további intézkedés végett még ezen évben mutassa be.

9-szer. A község ház építés ügyének előkészítésére kirküldött bizottság javaslatához képest elhatározottat, hogy a piactérben egyelőre a községi adminisztráció céljainak megfelelő — de kibővíthető — közház, továbbá a r. kath. templommal szemben gymnasium építtessék. A tervek elkészítésével s a költségek beszerzése iránti intézkedés megtételével egy bizottság és az előjáróság bizatott meg.

10-szer. Ullman Lipot és társainak az egész piactér vételára ezimén megszavaztatott a kívánt 3300 frt. s a vételi szerződés még ez évben bemutatandó.

11-szer. Az ovoda költségeire 2% pótdó kivetése elrendeltetett s egy második ovoda felállításának szükségessége (az alsó kolóniában) kimondatott s az előintézkedések megtétele iránt a gondnokság felhivatott.

12-szer. Az ev. ref. és gör. kath. templom előtti tágas tér befásítása s parkirozása elhatározottat.

UJDONSÁGOK.

— **Ö Felsége uralkodásának 50-ik évfordulója** alkalmából a petrosényi rom. kath. templomban tartott háladáó isteni tiszteleten jelen voltak az itt létező hatóságok s köztisztviselők testületek, u. m. a szolgabíróság, községi előjáróság, m. kir. csendőrség, m. kir. pénzügyőri biztosság s pénzügyőrség, a bányatisztseg, a népiskolák növendékei tanítóik, tanítónők s illetve a Szt.-Ferenczrendű nővérek vezetése alatt. A rom. kath. templomból d. e. 11 órakor a gör. kath. templomba vonultak testületileg a közhatalóságok és hivatalok képviselői s részt vettek a gör. kel. istenitiszteleten is.

— **A bányászok védésente.** Ma, december hó 4-én a bányászok ünnepet ülnek. A fárasztó munka kötelességtudó napszámái, levetik a művesruhát, pihentetik nehéz munkaeszközeiket, ünneplő ruhát öltenek s elmennek az Isten felszentelt hajlékába, hogy hálát adjanak életük s testi épségük megtartásáért s imádkozzanak az ég kegyelméért, hogy óvja meg őket minden veszélytől. Szt.-Borbála az önfeláldozás dicső vértanúja a védésente azok-

nak a lelkes munkásoknak, kik halálmegvetéssel hozzák napfényre s teszik az emberiség közkinésévé a fekete gyémántot és a nemes érczeket. Háladáó isteni tisztelet lesz e napon d. e. 10 órakor a rom. kath. templomban, hol a női énekkar J. Coneone „Petite Messe” művészileg koncepiált műsójét énekli. A gör. kath. templomban szintén ünnepi isteni-tisztelet lesz.

— **Nyári meleg** volt a lefolyt hét folyamán. A felső ruha és a fűtés egészen felesleges. Örvendünk a jó időnek, csak aztán a nyáron ne legyen telünk.

— **Bucsu estét** rendezett Déván a volt főispán br. Szentkereszty György orsz. képviselő tiszteletére a Müller vendéglő nagyeremében, a vármegye előkelősége, hol az ünnepelten kívül nagyhatalú beszédekert tartottak: Hollaky alispán, Réthy kir. tanfelügyelő, Barcsay orsz. képviselő dr. Biró főispáni titkár s még többen. Jelen volt az új főispán gr. Bethlen is.

— **Fillérestély.** Mult hó 17-én volt a polg. olvasókör második fillér estélye, mely anyagi és erkölcsi siker tekintetében várakozáson fölül jól sikerült. A kör tágas termét s összes helyiségeit szép számú közönség foglalta el s elismeréssel jutalmazta az előadást. Az érdekes műsor a következő volt: 1. „Chanzone” Schitt J.-től. Bruckner Frigyes harmonium kísérete mellett igazi virtuozitással hegedülte Pán János 2. Zádory Károly „Mérge gomba” című felolvasását érdeklődéssel hallgatta a közönség. 3. Matys Károly „Visszaemlékezés” című gondonka szolójával Tonhazy Jakab nagy tetszést aratott. 4. Petőfi remek költeményét „Egy gondolat bánt engemet”, Dombora Lajos eszesen szavalta. 5. A rokonszenv tünnetőleg megnyilatkozott, midőn Joanovics Katiza k. a. az emelvényre lépett. Programon kívül is több kiváló magyar népdalt játszott el ezimbalmon osztatlan tetszést aratva. A kisasszony oly gyakorlottsággal s oly kedvesen kezeli hangszerét, hogy a viharos éljenést és tapsot méltán kiérdemelte. 5. Behr F. „Nocturnó”-jában Pán János és Sandner János művészi hegedű játékkal gyönyörködtették az intelligens közönséget. 7. Mikszáth K. „Ügyes-bajos emberek” Bakos Józsefben kitűnő személyesítőre talált, a miért zajosan megjelentek. 8. Doppler F. két hegedű és gordonkán harmonium kíséret mellett előadott „Nocturnó”-jával Pán J., Sandner J., Tonhazy Jakab, valamint Bruckner Frigyes igazán remekeltek. Egy élvezetes est kellemes emlékeivel távozott a díszes és intelligens közönség, hogy pár hét múlva újra találkozzék. Mint értesítünk a kör vigalmi biztossága újév táján műkedvelői előadást rendez s e célból a szervezést már meg is kezdte. F. hó 10-én fillérestély lesz.

— **Eljegyzés.** Kárász Elemér Petrosény aranyfűszágának köztisztviselői és becsületben álló tagja, nov. 30-án eljegyezte Karpelész Lajos eszmai fűrészgáryi gondnok művelt lelkű, kedves és szép leányát: Alice kisasszonyt. Aldást és szerencsét kívánunk a megkötendő szép frigyhez.

CSARNOK.

A mérge gomba.

Kovács Jenő városi főkapitány garzon ember volt. Édes anyja, a köztisztviselőben állott „nagyasszony”, mint egyetlen fiát anyai szeretetének egész gyengédségével elhalmozta. Talán ezért is tartotta szükségletlennek nyakát a házasság rabjába hajtani.

Pedig már nagyon is itt lett volt az ideje. Abban a korban volt, midőn a meglelt férfi a házasságot szükséges rosnak s olyan fontos kérdésnek tekinti, mely megérdemli, hogy az ember egész életén át afölött gondolkozzék: — megönsülj-e vagy ne?!

Tisztességes jövedelme megengedte a gyakori vendégeskedést s anyja kedvéért is inkább a lakásán mulatott barátaiival, mint a vendéglőben.

Egyik nyári nap délelőttjén megizente a hivatalszolgával anyjának, hogy ebédre két jó barátját meghívta.

A vendégszerető alföldi matrona gondoskodott jó ebédrol.

A gombalevest maga készítette el. Fia és a vendégek kétszer is megpreptálták. A többi

ételből már keveset ettek, hanem annál nagyobb buzgósággal fogyasztották a jó homoki sillert.

Kedves anyám! Legyen szives abból a harmadévi bikavérből felhozatni.

A gondos anya félt, hogy az erős vörös bor megárt s mentegetődzött. Ráfogta, hogy a hordó nem lévén csapra ütte s az üveg szivornya, vagy magyarul „héber” eltörött s nem lehet a hordóból bort venni.

Gyűrtek tehát lefelé tovább is a kareoszt.

Már nótára is gyujtottak. Előbb pianisz-szimo fújták, hogy:

„A virágnak megtiltani nem lehet,

Hogy ne nyíljék, ha jön a szép kikelet”.

A „Csiribiri-esárdát” már fortisszímó dalolták s a rekkenő nyári hőségben nem győzték az izzadságot törölgetni.

Egyszerre elesenedesedtek. A háziasszony benyitott a szobába s elrémülve látta, hogy fia négykézláb szaladgál a szobában s úgy ugat, mint egy szelindek; egyik barátja meg a feldult ágyra kuporodva nyauvikol, mint egy kandur és a másik az asztal alatt rőfög, mint egy fiasokca.

Szent Isten! Mi történt itt? Fiam, édes fiam! Mi bajod?

Ham, ham, ham...

Nyau, nyau, nyau u...

Rőf, rőf, rőf...

Jézus Mária! Ezeknek meghibbant az esze. Juczi! Juczi! Szaladj át a szomszédba a doktor urért s mond hogy azonnal jöjjön, nagy baj van.

S ezzel a szoba ajtót rájuk zárva, izgatottan várta az orvost. Ki pár perc múlva meg is érkezett s kérdé, hogy mi a baj?

Jaj! Ha én azt tudnám: Jenő Szekeres ügyvéddel, meg a főjegyzővel itt ebédelték s azután szépen iddolgáltak, meg dalolgattak. Egyszer benyitok a szobába, hát borzasztó! Majd széttéptek. Egyik nyarvogot, a másik...

De halgassa csak azokat az állati hangokat.

No, majd megvizsgálom őket, mondá az orvos az ajtó felé indulva.

Az isten-szerelmére! Be ne menjen, szét-tépi. Rájuk zártam az ajtót.

Majd az ablakon át megnézem őket.

S a mint orvos az ablaknál megjelent, mind a három odarohant s az ablaküveget karmolászva süketítő rőfögést, üvöltést s nyávogást vittek véghez.

Itt nagy baj van, mondá az orvos, fontoskodó arezot vágva. Mit ittak?

Abból a saját termésű sillerborból ittak, a mi a doktor urnak úgy ízlett pár nap előtt.

Az orvos szakértő vizsgálat után megivott egy pohárral s kijelenté, hogy attól nem fizez-molhatott ki az eszük.

Hát mit ettek?

Gombalevest, meg...

Van abból a gombalevesből?

Igen.

Kérek egy pohárba.

Az orvos előbb nézegette, azután egy cseppet megízlelt, majd valami folyadékot öntött a pohárba, mitől annak tartalma zavaros lilaszínű lett s kijelenté, hogy a mérges gomba bódította el őket.

Az nem lehet, mondá a háziasszony, hiszen én magam válogattam, én mostam s én főztem meg.

Mindegy, Ezt én esalhatatlanul konstátalom.

Hát akkor mit csináljunk?

Van-e vörös bor?

Van.

Kérek egy üveggel és három poharat.

A nagyszony maga hozta fel sietve a pinczéből az orvosságot.

Az orvos a nyitott oldalabrakra tette s megtöltötte a három poharat.

A bentlevők odarohantak, a vasrács között bevették s mohón megitták az egy-egy pohár vörösbort.

Most már valami hűvös helyre kellene őket vinni s aztán nemsokára magukhoz térnek.

De hát hová?

Talán a pinczébe, mondá az orvos tanácsadólag.

Az jó volna, de ki viszi őket oda?

Majd én. Tessék rám bízni. Hol a pincze-kules?

Tessék!

Az orvos halkan kinyitotta a szobaajtót s a küszöbre állva mutatta a három bódultnak az üveg vörösbort s azok halkan rőfögve, nyávogva s ugatva négykézláb mentek az orvos után a pinczébe.

A házi asszony rájuk zárta a pinceajtót s hallgatódzott.

Nemsokára felhangzott a pinczéből:

„Addig iszom, míg a fogam ki nem ázik,
Mig bennem a szőlőmag ki nem virágzik.”

Hála Istennek! Csak hogy már dalolnak, mondá az aggódó anya. Most már tudom, hogy jobban lesznek.

Az orvos vitte a primet, a többiek akkompanyiroztak.

De derék ember ez az orvos, milyen odaadással gyógyítja a szegény betegeket mondá magában a nagyszony.

„Nem, nem, nem, nem, nem, nem.”

Nem megyünk mi innen el,

Mig a háziasszony minket

Bunkós bottal ki nem ver...

hagzék tovább a szilaj ének.

Óh, dehogyan verlek, dehogyan verlek ki kedveseim. Örülök, hogy már vigan vagytok s nincs bajotok. Nemsokára elesenedesületek.

A gondos háziasszony halkan kinyitotta a pinceajtót, lement a pinczébe, hol a három páciens, meg az orvos leterített zsákokon s ponyvákön mélyen aludtak és az üres poharak

ott heverték a csapraütött vörösboros hordó körül.

Milyen derék ember ez az orvos, a betegek kedvéért olyan jóízűen alszik. Ha nem tudnám, hogy gyógyítja őket, azt hinném, hogy berészedett velük együtt.

Nyilttér.)

Petrosényi csendélet.

Sternád Albert petrosényi fényképész, Joánovits János borbély veje szerdán este fél 9 órakor több fodrász- és orás-segéd-ekkel, mint utonálók, a főutcán megtámadtak botokkal és kövekkel és ütlegetni kezdtek, mire én kényszerülve voltam tovább kiabálással a tulnyomó utonállók előtt menekülnöm; sem esendört sem éjjeli őrt az utcán nem látva, a csendőr-őrshöz szaladtam, a hol jelentésemet megtettem és a tek. dévai ügyészhez a bünyenyítő feljelentést meg is tettem.

Kohn Lajos,

petrosényi lakos.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Kohn Lajos petrosényi kereskedőlegény dicsekszik úton útfélen hogy én mult hó 30-án megvertem. Ezzel a — sajálatonra téves — hireszteléssel szemben kijelentem, hogy hazudik. Én nem bántottam, vele szót se váltottam, de láttam, hogy Joánovics János ipartestületi elnök ur 13 éves fia kutyakorbácsos adjusztálta azért, mert őt gazdája, Weisz Rezsővel együtt az utcán ok nélkül megtámadták s ütlegettek és ő a kis fiú előtt hősiesen szaladt s hallottam hogy segítséért kiabált a rőf vitézlóvajja, kivel a bíróság előtt fogok leszámolni.

Szternádt Albert.

*) Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerkesztő.

HIRDETÉSEK.

Legalkalmasabb

karácsonyi és újévi ajándékok

arany- ezüst ékszerek, lánczok, gyűrűk, zsebórák, ingaórák, ébresztők

stb. ugy KÉSZPÉNZÉRT (utánvét mellett), mint előnyös és szolid

részletfizetésre

legelőszóban vásárolhatók 5 évi jótállás mellett.

SERÉNYI óra- és ékszer gyári raktárában BUDAPEST, VII., Erzsébet-körút 1. em.

Fiókiüzlet II., Fő-utca 21.

A világhírű AUDEMARS FRÉRES genfi órágyár kiz. vezérképvislete.

Vidéki megbízásokat pontosan eszközöl.

— TELEFON —

Képes árjegyzék ingyen.

Kérje
a The Continental
Bodega Company
világhírű spanyol és portugál
borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb
fűszer és csemege kereskedé-
sekben, valamint poharanként

az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben

Saját fiók. Budapest
csakis: IV. Kossuth-Lajos és Ujvilág utca
sarkán, a Gentry-Casínóval szemben

Petrosényben kizárólag csak Jakabfi Rezső fi-
9-20 szerkereskedésében kapható.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbaké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart.

Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Önbereiváló készülék.

Fox, valódi szolingeni gyártmány, sok kiállításán kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségektől megment. Tartós és pénzt megtakarító.

Darabja 3 frt.

A penge csillagos acézból és a többi részei alpacéból vannak.

Egy külön penge hozzá 1 frt.

Megrendelhető :

9-26

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál
Budapest, V. ker., Kálmán-utca 15.

Gyűjtőknek 5 db után egy ingyen küldetik.

Huzás föltétlenül már jövő hó 4-én.

Előjegyezhetni :

5-6

a „Budapesti Ujságírók Egyesülete“ sorsjátékkezelőségénél

Bndapesten.

IV. kerület, Kossuth Lajos-utca 1. szám alatt.

Roquefort-

Trappista-

Imperiál-

Tejfel-

Dessert-

Neufchateli-

Piccolo-

SAJT.

Legfinomabb TEA és RUM -- különlegességek, valamint CABOS-féle teasütemények.

Kaphatók :

JAKABFI REZSŐ

fűszer- és csemege-üzletében.

Nyomatott Figuli Antal gyorsajtóján.